

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 9T/46/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117011184
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Caban, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2117011184.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Cabanom, PhD., v trestnej veci obžalovanej MUDr. C. H., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom Z. F. D. XXXX/XX, F., pre prečin ublíženie na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. X písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 27.01.2022 takto

rozhodol:

Obžalovaná

G.. C. Štefániková, nar. XX.XX.XXXX v T.,
trvale bytom Z. F. D. XXXX/XX, F.,

sa uznáva za vinnú

zato, že

dňa 3. októbra 2012 v čase od 13,05 h do 16.50 h v F. vo W. nemocnici Trnava, so sídlom A. Žarnova XX, F., na I.-pôrodníckej klinike ako zodpovedná zdravotníčka pracovníčka počas hospitalizácie Mgr. Jany D., nar. XX.XX.XXXX, nezabezpečila dostatočné monitorovanie plodu v priebehu I. doby pôrodnej s ohľadom na diagnostiku možného ohrozenia plodu, v dôsledku čoho nebola včas zachytená laterácia oziev v I. dobe pôrodnej ako prejav intrauterinnej hypoxie plodu, čím svojou nečinnosťou spôsobila u novorodenca Martina W., nar. 03.10.2012, stav po závažnej pre a perinatálnej cerebrálnej lézii, hypoxicko - ischemickú encefalopatiu, symptomatické infantilné spazmy tzv. Whestov syndróm, poruchu zrakovú a sluchovú percepcie, stav po zakrvácaní do pravej nadobličky, kongenitálny laryngeálny stridor, adenoické vegetácie I. stupňa, perkutánnu gastrotómiu, pričom jej nesprávny postup spôsobil u maloletého v dôsledku poškodenia mozgu hypoxiou trvalé poškodenie zdravia - závažné postihnutie v oblasti rozumových, pohybových a sexuálnych funkcií, komunikácie a vnímania,

t e d a

inému z nedbanlivosti spôsobila ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchala
- závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z jej zamestnania a
- na chránenej osobe - dieťati,

č í m s p á c h a l a

prečin ublíženie na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 44 Trestného zákona súd u obžalovanej u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu, pretože považuje úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, výkon ktorého bol podmienenečne odložený pri určení skúšobnej doby v trvaní 36 mesiacov, uložený obžalovanej rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 29. apríla 2019, sp. zn. 6T/85/2013, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 29. júna 2021, sp. zn. 3To/142/2019, na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovanej za dostatočný.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodených:

- G. W., nar. XX.XX.XXXX, E. č. XXX, XXX XX E.,
  - G. C. W., nar. XX.XX.XXXX, E. č. XXX, XXX XX Siladice a
  - Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Panónska cesta 2, XXX XX R. - mestská časť D., B.: XX 937 874,
- s ich nárokmi na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava podala dňa 19.06.2017 obžalobu na obvinenú MUDr. C. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. D. XXXX/XX, F., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorý mal byť obvinenou spáchaný na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe.

Na hlavnom pojednávaní po prednese obžaloby prokurátorkou Okresnej prokuratúry Trnava bola obžalovaná poučená o jej práve urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 písm. a), písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku, o možnosti radiť sa s obhajcom pred vyhlásením podľa § 257 ods. 3 Trestného poriadku a o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku v rozsahu § 257 ods. 5, ods. 8 Trestného poriadku.

Obžalovaná urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku, pričom obžalovaná na všetky položené otázky v zmysle tohto zákonného ustanovenia odpovedala „áno“. Prokurátor a splnomocnenec poškodených navrhli vyhlásenie obžalovanej prijať.

Súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku uznesením vyhlásenie obžalovanej, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, prijal, keď skutok skutkovo a právne posúdil zhodne s prednesenou obžalobou, pretože na podklade dokazovania vykonaného v prípravnom konaní súd nemal žiadne pochybnosti o naplnení všetkých štyroch zákonných formálnych znakov prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona - subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívne stránka, ako aj znak prečinu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona, t. j. jeho nie nepatrnú závažnosť. Súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol o tom, že dokazovanie vykoná v rozsahu potrebnom na rozhodnutie o výroku o treste a náhrade škody.

Súd po prijatí vyhlásenia obžalovanej vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v rozsahu, v ktorom bol oboznámený pripojený spis Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/85/2013, z neho bol oboznámený rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 29.04.2019, sp. zn. 6T/85/2013, a uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.06.2021, sp. zn. 3To/142/2019; ďalej boli oboznámené: lustrácia v databáze súdov (CDB), lustrácia v rezorte Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (GP), lustrácia Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov (CESDAP), lustrácia v Registri obyvateľov (RO) a odpis registra trestov (RT).

Prokurátorka na hlavnom pojednávaní v záverečnej reči uviedla, že navrhuje obžalovanú uznať vinnou na skutkovom a právnom základe podanej obžaloby, a uložiť jej súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody podľa § 149 ods. 2 s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 2 roky, ktorého výkon navrhla podmienene odložiť s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a určiť skúšobnú dobu podľa § 50 ods. 1 v trvaní 4 roky. Súčasne navrhla podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušiť výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 6T/85/2013, z 29.04.2019, s poukazom na uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3To/142/2019, z 29.06.2021. K uplatnenej náhrade škody vo vzťahu k VŠZP, o tejto nenavrhol rozhodnúť, nakoľko obžalovaná spáchala skutok v čase, kedy bola zamestnancom FN Trnava.

Splnomocnenec poškodených na hlavnom pojednávaní v záverečnej reči uviedol, že si neuplatňuje nárok na náhradu škody a pripájajú sa k návrhu prokurátorky.

Obhajca na hlavnom pojednávaní v záverečnej reči uviedol, že obžalovaná uznala svoju vinu zo spáchania skutku a skutok oľutovala, po poslednom pojednávaní sa písomne poškodenej strane ospravedlnila za svoje konanie a prejavila úprimnú ľútosť. Navrhol obžalovanej upustiť od uloženia súhrnného trestu s poukazom na rozhodnutie 6T/85/2013, ktoré považuje za dostatočné, a to aj s poukazom na spôsob spáchania skutku, jeho následok a zavinenie, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na dobu kedy prišlo ku skutku, čo je cca 10 rokov. Obžalovaná podľa neho za tých 10 rokov preukázala svojím konaním možnosť nápravy.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní v záverečnej reči uviedla, že stále s tým žije, je jej to viac a viac ľúto, zachránila život, ale nezachránila zdravie, bude s tým musieť žiť do konca života.

Po vyhodnotení dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku súd dospel k nasledovným záverom.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/85/2013, súd zistil, že obžalovaná bola rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 29.04.2019, sp. zn. 6T/85/2013, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.06.2021, sp. zn. 3To/142/2019, uznaná za vinnú z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona a § 123 ods. 3 písm. g) Trestného zákona, a prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, za čo jej bol podľa § 149 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 a § 41 ods. 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, ktorého výkon bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienene odložený za súčasného určenia skúšobnej doby v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov. Skutok, ktorý bol predmetom tohto trestného konania, sa stal v období november až december 2009.

Z lustrácie v databáze súdov súd zistil, že sú v nej uvedené štyri konania, z toho predmetom dvoch konaní vedených pred Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 6T/85/2013 a sp. zn. 9T/46/2017, je, resp. bolo rozhodovanie o vine a treste.

Z lustrácie v rezorte Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky súd zistil, že sú v nej uvedené trestné konania týkajúce sa obžalovanej.

Z lustrácie Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov súd zistil, že je v nej uvedených 5 záznamov za obdobie od roku 2017 do roku 2021, ktoré sa týkajú priestupkov na úseku dopravy.

Z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaná v ňom má jeden záznam a to odsúdenie Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/85/2013.

Pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu súd vychádzal najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd pri úvahách nad druhom trestu prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovanej, jej pomery a možnosti jej nápravy.

Vzhľadom na skutočnosť, že skutok, ktorý je predmetom konania 9T/46/2017, bol spáchaný v roku 2012, a skutok, ktorý bol predmetom konania 6T/85/2013, bol spáchaný v roku 2009, a v čase medzi spáchaním týchto dvoch skutkov nebol vyhlásený odsudzujúci rozsudok, sú tieto dva skutky v súbehu. S poukazom na skutočnosť, že za skutok z roku 2009 bol v konaní 6T/85/2013 vyhlásený v roku 2019 odsudzujúci rozsudok, ktorý vo vzťahu k obžalovanej nadobudol právoplatnosť v roku 2021, teda súd v konaní 9T/46/2017 odsudzuje obžalovanú za trestný čin, ktorý spáchala skôr (2012), ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok (2019) za iný jej trestný čin (2009), prichádza do úvahy buď uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona podľa zásad na uloženie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona.

V konaní 6T/85/2013 bola obžalovaná odsúdená za dva trestné činy, a to prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona a § 123 ods. 3 písm. g) Trestného zákona, pri ktorom je stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody 1 (jeden) rok až 5 (päť) rokov a prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, pri ktorom je stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody 2 (dva) roky až 5 (päť) rokov. V konaní 6T/85/2013, v porovnaní s konaním 9T/46/2017, bola obžalovaná odsúdená za viac trestných činov a zároveň aj za trestný čin závažnejší vzhľadom na prísnejšiu sadzbu trestu odňatia slobody pri prečine usmrtienia.

Konanie 6T/85/2013 vo vzťahu k obžalovanej prebehlo v celom rozsahu, pretože obžalovaná v ňom neurobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku, a taktiež u nej nebola zistená poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda priznanie sa k trestnému činu a jeho úprimné oľutovanie. V konaní 9T/46/2017 obžalovaná urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré súd prijal, a ktoré môže byť s poukazom na 44. stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, dôvodom pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam. Dôvodnosť mimoriadneho zníženia trestu v prípade vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku je založená na tom, že páchatel' (procesne ako obžalovaný/á) neodvolateľne prijíma všetky právne účinky uznania viny (neodvolateľnosť vyhlásenia, vzdanie sa práva na kompletné súdne konanie a nemožnosť rozhodnutie o vine nepadnúť odvolaním ani dovolaním s výnimkou podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Okolnosti, ktoré súd posúdil v konaní 6T/85/2013 pri ukladaní trestu, boli pre obžalovanú v danom konaní prísnejšie oproti okolnostiam, ktoré súd posúdil v konaní 9T/46/2017, kde sú pre obžalovanú priaznivejšie.

Súd v konaní 9T/46/2017 postoj obžalovanej k trestnému činu, ktorá sa k trestnému činu priznala a oľutovala ho, čo zakladá poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, ako aj vyhlásenie obžalovanej podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, posúdil v prospech obžalovanej. Spolu s písomným ospravedlnením, ktoré obžalovaná urobila smerom k poškodeným, súd tieto skutočnosti posúdil ako uvedenie si protiprávnosti svojho konania a prijatie zodpovednosti za svoje konanie.

Súd ďalej zohľadnil skutočnosť, že skutok sa stal v októbri 2012, teda takmer 10 rokov predtým, ako súd rozhodol o vine obžalovanej. Toto dlhšie časové obdobie je potrebné posúdiť v prospech obžalovanej, nakoľko účel trestu je zabezpečený najmä vtedy, ak je trest spravodlivý a uložený včas.

Súd na prospech obžalovanej tiež zohľadnil skutočnosť, že odsúdenie vo veci 6T/85/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 29.06.2021, t. j. 6 mesiacov pred vyhlásením rozsudku. To znamená, že 3 ročná skúšobná doba určená odsúdením 6T/85/2013 začala obžalovanej plynúť len nedávno od 30.06.2021, teda trest uložený odsúdením 6T/85/2013 začal na obžalovanú pôsobiť len nedávno a preto je aktuálny.

Napokon súd poukazuje na skutočnosť, že vzhľadom na profesiu, ktorú obžalovaná vykonáva, resp. v čase skutku vykonávala na Gynekologicko-pôrodníckej klinike Fakultnej nemocnice Trnava, a prostredie, v ktorom sa z titulu svojej profesie pohybuje, má už samotné rozhodnutie o vine pre obžalovanú

výrazné negatívne dôsledky na jej povesť a môže ovplyvniť jej ďalší profesijný rast. Dobré meno zdravotníckeho personálu a tým aj zdravotníckeho zariadenia, v ktorom personál pôsobí, vplýva na vnímanie takéhoto zdravotníckeho zariadenia zo strany pacientov a verejnosti, a tiež na dôveru medzi zdravotníckym personálom a pacientami. Strata alebo narušenie takejto dôvery ako nepriaznivý následok pre obžalovanú je tiež spojený s odsudzujúcim rozhodnutím.

Súd po vyhodnotení všetkých uvedených okolností podľa § 44 Trestného zákona u obžalovanej upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože považuje úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, výkon ktorého bol podmienenečne odložený pri určení skúšobnej doby v trvaní 36 mesiacov, uložený obžalovanej rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 29.04.2019, sp. zn. 6T/85/2013, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.06.2021, sp. zn. 3To/142/2019, na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovanej za dostatočný.

Súd záverom vyjadruje presvedčenie, že prejednanie veci pred súdom, hoci v skrátenej forme, a trest uložený v konaní 6T/85/2013, zabezpečený účel trestu, bude na obžalovanú pôsobiť výchovne a bude pre obžalovanú poučením do budúcnosti.

K výroku o náhrade škody súd uvádza, že poškodených s ich nárokmi odkázal podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku na civilný proces. Uplatnený nárok poškodeného Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., sa má podľa názoru súdu (rovnako ako v konaní 6T/85/2013) riešiť voči zamestnávateľovi obžalovanej, nakoľko obžalovaná bola v čase skutku zamestnankyňou Fakultnej nemocnice Trnava, na čo poukázala aj prokurátorka v záverečnej reči. Súd aj poškodených Martina Falušihu a Mgr. C. W., s ich uplatneným nárokom, ktorí žiadali písomné ospravedlnenie obžalovanej za svojej konanie, odkázal na civilný proces, a to s poukazom na záverečnú reč splnomocnenca poškodených, ktorý uviedol, že oni si náhradu škody neuplatňujú, na záverečnú reč obhajcu, ktorý uviedol, že po poslednom hlavnom pojednávaní sa obžalovaná písomne poškodenej strane ospravedlnila za svojej konanie a prejavila úprimnú ľútosť, a taktiež vzhľadom na ja na povahu uplatneného nároku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajcu, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech jeho príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom. Odvolanie má odkladný účinok.